

Een advocaat kan soms ook zijn mond houden

In Amsterdamse zedenzaak doet Trouw ten onrechte verongelijkt over radiostilte raadsman Robert M.

Jan Loorbach

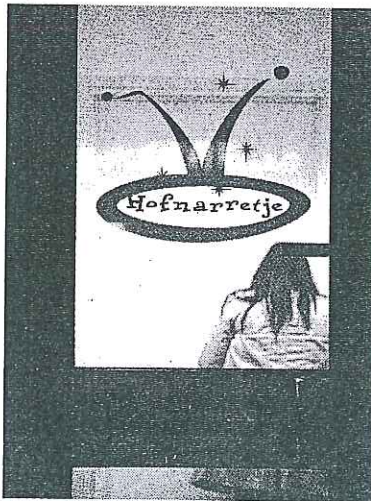
Algemeen deken van de Nederlandse Orde van Advocaten

Onder de verwijtend getoonzette kop 'Advocaat Robert M. houdt zijn mond' verscheen op 23 december in *Trouw* een artikel. In de analyse stelde de redactie vast dat in de Amsterdamse zedenzaak rond Robert M. de stem van diens advocaat ontbreekt. Die stilte laat zich moeilijk verklaren, aldus *Trouw*, en leidt ertoe dat 'M. al bij voorbaat op flinke achterstand staat'. Met deze redactionele reprimande – zo las ik het tenminste – veroordeelde *Trouw* de advocaat zonder vorm van proces, ondanks het feit dat de verdachte in alle beperkingen zit – en dat zijn advocaat daar ook aan gebonden is.

Het verwijt dat de advocaat door zwijgen zijn cliënt 'op achterstand zet' gaat er kennelijk vanuit dat het proces van (ver-)oordelen zich ook via de media voltrekt. Anders ontstaat er toch geen 'achterstand'? En dat die achterstand ontstaat, daarin ziet *Trouw* kennelijk een tekortkoming van de advocaat.

Welnu: we weten tegenwoordig dat rechters kranten lezen, maar dat betekent nog niet dat het Openbaar Ministerie (OM) of de advocatuur bij een gewonnen informatiewedloop richting nieuwsconsumenten bij de rechter goed garen kunnen spinnen. We doen gelukkig, nog steeds niet aan 'trial by press'. Daarom moet discretie meestal de norm zijn omdat dat, uitzonderingen daargelaten, het meest en het vaakst in het belang van de cliënt is.

Het artikel wijst overigens zeer terecht op het reële probleem van een door de beperkende voorwaarden voor de gehechte, 'in het belang van het onderzoek' genuilkorfde advocaat van de verdachte tegenover een

Kinderdagverblijf Het Hofnarretje, waar Robert M. ook werkte.

Het is het toontje van de junk die zijn eurootje niet kreeg

door datzelfde belang merkwaardig genoeg kennelijk niet beperkt OM. Als, zoals in het geval Robert M., het OM wél resultaten van het gerechtelijk vooronderzoek publiek mag maken („De passwords zijn vrijwillig gegeven en we hebben toegang tot de bestanden”) en de advocaat niet, dan doorbreekt dat de gelijkheid van de wapenrusting.

Het klinkt allemaal een beetje alsof 'wij, de media', er recht op hebben dat de advocaat van een nieuwswaardige verdachte onmiddellijk vrolijk en ongeremd meekwebbelt in alle nieuwsrubrieken, het liefst wanneer het lijk nog warm is. En dat natuurlijk uit naam van het nieuwsgerech-

tigde publiek. Daar zit niet de afstandelijkheid in die media zouden moeten betrachten. Om te parafraseren: het is de slager zelf die klaagt over onvoldoendes in de toelevering. En dat roept sterk het gevoel op dat het verwijt richting advocaten vanuit het eigen belang van de krant wordt gemaakt.

De werkelijkheid is dat de advocaat er voor de cliënt is, en dat de advocaat er pas voor de media is wanneer de media het belang van de cliënt kunnen dienen of tenminste niet schaden.

Het lijkt er een beetje op dat media zich over een zuinige en ontijdige bediening door de advocaat zozeer te kort gedaan voelen dat ze voor straf gaan roepen dat die zuivere keuze van die advocaat om te zwijgen zijn cliënt 'op achterstand zet'. Dat geroep is ondoordacht en ongegrond en daarom kennelijk uit een soort primitieve en daarom verontrustende kwaaiigheid.

'Wij, de media, zullen die advocaat wel mores leren!' Het is het toontje van de junk die dit maal eens niet zijn eurootje heeft gekregen. En die vergelijking klopt niet toevallig: media worden in hun jacht om te scoren gedreven door afhankelijkheid van informatie. Zonder tijdige dosis ontstaan onthoudingsverschijnselen. Wat weloverwogen en verantwoord handelen is en gerespecteerd zou moeten worden – daar raken de media het zicht op kwijt. Voorbijgaand aan gezond verstand, fatsoen en schaamte gaan ze op jacht naar een shotje nieuws. Dat is misschien niet per se sensatiezucht maar toch wel onbeheerste nieuwshonger.

Dit zijn misschien erg stevige woorden voor het *Trouw*-artikel, maar dat artikel biedt hoe dan ook een goede aanleiding voor deze hartenkreet.